

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાસ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૪ થું. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૩. અશાડ. અંક ૧૨ મા.

પ્રભુસ્તુતિ.

શાર્દૂલવિકીડિત.

પૂરે ^૧વાંછિત વેગથી સકલ જે છાયા ધરે શાંતિની,
ટાળે તાય ^૨કષાય કર્મજ તણો પીડા હરે ^૩બ્રાંતિની;
રક્ષા આશ્રિતની કરે પ્રભુયથી રાજે સુખાકારમાં,
તે સેવો જિનકલ્પવૃક્ષ સુખથી જે સાર સંસારમાં. ૧

બોધાષ્ટક.

વસંતતિલકા.

મિથ્યાત્વની મહિનતા મન જે ધરે છે,
નિત્યે દુરાચરણથી નવ જે કરે છે;
જે થે ^૪પ્રમાદ વશ શ્રાવક જન્મ હાર્યો,

૧ મનોરથ. ૨ કામ, ક્રોધ, માન, માયા. ૩ સંસારમાં બ્રમણ કરવાની.
૪ પ્રમાદને વશ થકને.

૨૭૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૫
 જે પ્રયત્નવાન નહિં કોમ સુધારવાને,
 સાધર્મિને વિપદમાંથીજ તારવાને;
 જેણે સ્વધર્મ મનથી ન કદિ બળવ્યો,
 તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૬
 જેણે જપ્યું નવ કદિ જિનનામ પ્રીતે,
 સત્પર્વમાં નવ કર્યા તપ જે સુરીતે;
 પાળી પછરી સુજિનતીર્થ વિષે ન આવ્યો.
 તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૭
 ચારિત્રરંગ નિજ અંગ વિષે ન ધારે,
 આરામ આત્મ ધરવા નહિ જે વિચારે;
 આનંદ આત્મિક કદિ મનમાં ન લાવ્યો,
 તે પામરે મનુજ જન્મ બધો ગુમાવ્યો. ૮

ચિંતામણી.

એક ચમત્કારી વાત્તા.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૫૨ થી ૨૬૩.)

ઐક્ય.

મહામુનિ ચિંતામણીએ ભારતવર્ષીય જ્ઞાન મંદિર વિષે દેશના આખ્યા પછી બીજેજ દિવસે ઐક્ય વિષે એક ટુંકુ અને સદ્બોધક વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. જ્ઞાન મંદિર વિષે કચેલી એ મહાનુભાવની દેશના સાંભળી વર્ધમાન પુરના શ્રાવક વર્ગમાં

૧ પ્રયત્ન વાલો. ૨ વિપતિ-દુઃખમાંથી તારવાને પ્રયત્નવાન થયો નથી. ૩ જિન ભગવંતનું નામ. ૪ આત્મ ચૈદશ વગેરે સારા પદોમાં. ૫ છરી પાલતા યાત્રા ન કરી. ૬ ચારિત્રનો રંગ. ૭ આત્મામાં આરામ-વિશ્રામ. ૮ આત્મારાગજી ગુરુજીનું ધ્યાન ધરવા. ૯ આત્માનો આનંદ પક્ષે આત્માનંદ પ્રકાશથી થયેલો આનંદ.

ચિંતામણી.

૨૭૧

તેની સારી અસર થઈ ગઈ હતી. કેટલાએક શ્રાવકોએ તો તેવું જ્ઞાન મંદિર સ્થાપન કરવા નિશ્ચય કર્યો હતો. અને પોતાની લક્ષ્મીનો તેમાંજ સદુપયોગ કરવા તત્પર થયા હતા.

ખીજે દિવસે મહાનુભાવ ચિંતામણિએ એવું જાણી ઐક્ય વિષે વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. વ્યાખ્યાન સમયે વર્ધમાનપુરની શ્રાવક પ્રજા તે સાંભળવાને ઉલટથી આવી હાજર થઈ હતી. વ્યાખ્યાનશાળા શ્રોતા અને શ્રોત્રીઓથી ચીકાર ભરાઈ ગઈ હતી. જ્યારે બરાબર સમયથયે એટલે મહામુનિ ચિંતામણીએ નીચે પ્રમાણે પોતાનું વ્યાખ્યાન શરૂ કર્યું.—

પ્રિય શ્રાવક ગણ, આજે ઐક્ય ઉપર વ્યાખ્યાન આપવાનું છે. આ જગતમાં ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ—એ ચાર પુરૂષાર્થ સાધવાનું મુખ્ય સાધન ઐક્ય છે. જ્યાં ઐક્ય હોય ત્યાં સર્વ પ્રકારના વિજય અને સર્વ પ્રકારની સંપત્તિ વાસ કરીને રહે છે. શ્રાવકો, તમારે પ્રથમ ઐક્ય શબ્દનો અર્થ સમજવાનો છે. ઐક્યનો અર્થ એકતા થાય છે, તે ઐક્યના ત્રણ પ્રકાર છે. ધર્મઐક્ય, ગુણ ઐક્ય અને સ્વભાવ ઐક્ય. એક ધર્મ સાંભળી એકજ ધર્મભાવના માનવી તે ધર્મઐક્ય કહેવાય છે. જેઓ બુદ્ધા બુદ્ધા ધર્મની ભાવનાઓને માને છે અને એક જ્ઞાતિ અથવા એક વર્ગમાં સામેલ થાય છે, તેઓમાં ધર્મ ઐક્ય રહી શકતું નથી. દાખલા તરીકે તમારી શ્રાવક કોમમાં પ્રતિમા માનનારા શુદ્ધ શ્રાવકો જો પ્રતિમાને નહિ માનનારા શ્રાવકો ભાસોની સાથે ઐક્ય કરવા જાય તો તેઓનું ઐક્ય કદિપણ થતું નથી. જ્યાં એકજ ધર્મ ભાવના સર્વના હૃદયમાં રમી રહી હોય, જ્યાં પૂજ્ય અને માન્ય એકજ દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ હોય, ત્યાં ધર્મનું ઐક્ય પ્રકાશમાન થાય છે અને તેનો દિવ્ય પ્રભાવ સર્વ સ્થલે પ્રસરી રહે છે.

ખીજું ગુણઐક્ય એકજ જાતના ગુણોથી સંપાદિત થાય છે. જે વ્યક્તિમાં જે ગુણ હોય, તે વ્યક્તિનું તેવા ગુણીની સાથે

૨૭૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઐક્ય થાય છે. સમાન ગુણ વાળા મનુષ્યો તેવા નિર્મલ ઐક સાધી શકે છે. જેઓમાં પરસ્પર વિરૂદ્ધ ગુણ રહેલા હોય તેઓની વચ્ચે કદિપણ ઐક્ય થઈ શકતું નથી.

ત્રીજું સ્વભાવઐક્ય. સ્વભાવ એ પ્રકૃતિની સાથે સંબંધ ધરાવે છે. સુશીલ સ્વભાવી મનુષ્યોનું ઐક્ય સુશીલ સ્વભાવી મનુષ્યોની સાથેજ થાય છે. અને કુશીલ સ્વભાવી મનુષ્યોનું ઐક્ય કુશીલ સ્વભાવી મનુષ્યોની સાથેજ થાય છે. ભિન્ન ભિન્ન સ્વભાવ કે પ્રકૃતિવાલા મનુષ્યો કદિપણ ઐક્ય મેળવી શકતા નથી.

પ્રિય શ્રાવકો, આ ત્રણ પ્રકારનું ઐક્ય ધરાવે છે. ધ્યાનમાં રાખી તેવા શુદ્ધ ઐક્યને મેળવવા પ્રયત્ન કરજો. તમે સમગ્રજાતિ એક ધર્મના આશ્રિત છો એટલે તમારામાં ધર્મઐક્ય સત્વર આવી શકશે. હવે તમારે ગુણઐક્ય અને સ્વભાવઐક્ય—એ બંને ઐક્ય મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. શ્રાવક એ શબ્દ કેવી વ્યક્તિને લાગુ પડે? શ્રાવકમાં શા શા ગુણ હોવા જોઈએ? અને શ્રાવકપણાને અધિકાર ક્યારે પ્રાપ્ત થાય? એ બધાનો વિચાર કરી શ્રાવક પણાના સર્વ ગુણ સંપાદન કરવાથી ગુણ ઐક્ય પ્રાપ્ત થાય છે. અર્થાત્ બધા શ્રાવકો એકજ ગુણ વાળા હોય તો તેઓમાં ગુણ ઐક્ય એવું પ્રાપ્ત થાય કે, જેથી સંપત્તિ સંપત્તિ સહજ પ્રાપ્ત થાય છે. આથી દરેક શ્રાવકોએ ગુણઐક્ય મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. ત્રીજું સ્વભાવઐક્ય પણ તેવીજ રીતે પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. સ્વભાવ પણ ગુણને અનુસરીને હોય છે. જ્યારે સમાન ગુણ પ્રાપ્ત થયો તો પછી સ્વભાવ ઐક્ય સંપાદન કરવું અશક્ય થતું નથી; કારણ કે, સ્વભાવની પ્રવૃત્તિ ગુણને અનુસરીને રહેલી છે. સ્વભાવના બે ભેદ છે. દુઃસ્વભાવ અને સુસ્વભાવ. જો સારા ગુણ સંપાદિત થયા હોય તો સુસ્વભાવ થાય છે અને ગુણો સંપાદન થયા ન હોય તો દુઃસ્વભાવ થાય છે.

પ્રિય શ્રાવકગણ, તમે એ ત્રણ પ્રકારના ઐક્ય વિષે વિચાર કરી તે પ્રમાણે પ્રવર્તન કરજો. એથી તમારામાં સંપત્તિ પૂર્ણ કળા ઉદય પામશે અને તમારા ધર્મની જાહેરાતની વૃદ્ધિ પામશે. આજ

ચિંતામણી.

૧૭૩

કાલ એ ત્રણ પ્રકારના ઐક્યના અભાવથી તમારી ધાર્મિક અને સાંસારિક અવનતિ દેખાય છે. તમારામાં કુસંપ, કલેશ અને સ્પર્ધા વગેરે વિપરીત દોષો એથીજ પ્રગટતાને પામ્યા છે. સંઘ તથા જ્ઞાતિની સુધારણામાં તમને એ દોષો ખરેખર અંતરાય કરનારા થઈ પડ્યા છે. સંપડૂપી કલ્પવૃક્ષનું તેથી સર્વથા ઊન્મૂલન થઈ ગયું છે. સામાજિક (કોન્ફરન્સ સંઘ)થી ઊન્નતિ રૂપ સૂર્ય પ્રભાને આચ્છાદન કરવામાં તે મેઘપટલનું આચરણ કરે છે.

પ્રિય શ્રાવક વર્ગ, એ ત્રણ પ્રકારનું ઐક્ય સંપાદન કરતી વખતે તમે તમારા અંચળ મનને તાળે કરજો. જો એ મન તાળે નહીં રહી શકે તો તમારા ઐક્યને ક્ષણમાં તોડી પાડશે. મન એ સર્વ કષાયનું સાધન છે. બીજાઓના દોષ કે દુર્ગુણો જોઈને મનુષ્ય તેના ઉપર ક્રોધે ભરાય છે અથવા તેને અપ્રીતિનું પાત્ર ગણે છે. તેનું કાગળ એ છે કે મનુષ્ય અન્યને પોતાનાથી જુદા જાણે છે તથા માને છે. દોષવાન્ ગણાતાં છતાં પણ એ મનુષ્ય આપણું જ અંગ છે આપણું જ વર્ણનો છે, એથી તે આપણાથી ભિન્ન નથી. તે કર્મોદીન થઈ વિપરીત સ્વભાવને ધારણ કરનારો થયો છે, તેમાં તેનો દોષ નથી, તેવો નિર્દોષ ધર્મજંધુ આપણી અપ્રીતિનું પાત્ર નથી; પણ અધિક પ્રીતિનું પાત્ર છે. તે કર્મના બદથી દોષવાન્ છે અને આપણે નિર્દોષ છીએ, માટે જ આપણા અનુગ્રહનું, આપણી દયાનું અને આપણી અમૃત દષ્ટિનું તે પાત્ર છે, માટે તેને સન્માર્ગે ચડાવવો જોઈએ. પોતાની મેલે ચાલવાને અસમર્થ એવા જે માસના બાલકને, તેના અશક્તિરૂપ દોષને જોઈને કયી માતા પ્રીતિથી લઈને કટીલકે નથી બેસારતી? આંધળા મનુષ્યને શું દેખતા માણસે તેના અંધત્વના દોષ માટે દયાપાત્ર ગણવો કે તેની કુટેલી આંખો જોઈને તેનો અનાદર કરવો? જેમ નિરાશ્રિત મનુષ્યને આશ્રમ આપવાથી જ શ્રીમંતની શ્રીમંતાઈ શોભે છે, તેમ સદગુણી શ્રાવકે દુર્ગુણીના દોષ ટાળવાના પ્રયત્નથી જ અને પોતાના સદગુણોનું ઉત્તમ ઉદાહરણ તેને આપવાથી જ

૨૭૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેનું સદ્ગુણીપણું ચોલે છે. તમારો ધર્મીજાંધુ દોષવાનું શ્રાવકો દોષ કરે છે તે બાણી બેઠને કરતા નથી પણ તેમના અજ્ઞાનથી કરે છે. તે દોષમાં જેટલી તમને દોષ બુદ્ધિ થઈ છે, તેટલી તેમને થઈ હોય તો તેઓ કદિજ દોષ કરે નહિ; અને એવા તમારામાં પણ ઘણા અવગુણો હશે કે જેમાં તમને ગુણબુદ્ધિ હોવાથી તમે તે છોડી શકતા નથી. મનુષ્ય પ્રકૃતિનો એવો સ્વભાવ છે કે જે ક્ષણે તે દોષને યથાર્થ દોષ રૂપ સમજે છે તે ક્ષણે તે અવશ્ય તેને ત્યજ દે છે. તેથી દોષવાલાના દોષ ટાલવાનો તેની સામે થઈ તેની ઊપર ગુસ્સો કરવો એ સફલ ઊપાય નથી, પણ તે દોષમાં તેને દોષ બુદ્ધિ પ્રગટે એવો તેને બોધ આપવો એજ સફલ ઊપાય છે. તેની સામે ગુસ્સો કરવાથી તમે પણ કર્મ બાંધના કારણ રૂપ થાઓ છો, કદિ તેથી તેના દોષને તમે થોડી વાર દાબી શકો છો, પણ દોષનું મૂલ જે અજ્ઞાન તે તેનાં હૃદયમાં વિદ્યમાન હોવાથી પુનઃ પુનઃ તેનાથી દોષ જ થાય છે. અને એમ થવું એ સ્વાભાવિક છે.

માટે હે શ્રાવક ગણ, તમે જો બીજાને બોધના કારણ રૂપ થશો તો તમારામાં ત્રણ પ્રકારનું ઐક્ય પ્રાપ્ત થશે એટલે તે ઐક્યના બલથી તમે સંઘ અને જ્ઞાતિનું હિત સારી રીતે કરી શકશો.

અપૂર્ણ

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

(દ્વિતિય દર્શન).

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૫૭થી ૨૬૩.)

શ્રાવક ધર્મ—કૃપાલુ, કહો તેવી આનંદ દાયક વાર્તા શી છે? યતિ ધર્મ—મારા કેટલાએક આશ્રિત મુનિઓએ દીર્ઘ વિચાર

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંબંધ.

૨૭૫

કરીને જૈન કોન્કર-સના સળલ પક્ષને સ્વીકાર્યો છે. તેમની પવિત્ર મનોવૃત્તિમાં એવો નિર્ણય થતો જાય છે કે, ભારત વર્ષની જૈન કોન્કર-સ આર્હત ધર્મની પવિત્ર ભાવનાને જાગ્રત કરનારી છે. તેની અંદર સાંસારિક અને ધાર્મિક બંને વિષયો સ્પર્શાય છે. જે સાંસારિક વિષયો છે, તે પણ પરિણામે ધર્મને પુષ્ટિ આપનારા છે. આ કાંઈ ચોછા આનંદની વાર્તા નથી.

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, એ ખરેખરા આનંદની વાર્તા છે. જે મુનિઓ તનમનથી કોન્કર-સની ઉન્નતિમાં ભાગ લેશે, તેો અદ્ય સમયમાં જ તેની ઉન્નતિ થઈ શકશે.

હવે આપને એટલું કહેવાનું છે કે, આ વખતની કોન્કર-સની ખેડકમાં કાંઈ નવું જોવામાં આવ્યું હોય અને તેથી આપે તેનું કાંઈ લવિખ્ય ધાર્યું હોય તો તે મને જણાવા કૃપા કરશે.

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, આ વખતની કોન્કર-સે પોતાનો વિજય વાવડો સારી રીતે ફરકાવ્યો છે. લાખો રૂપીઆની સખાવત કરવામાં આવી છે. રાજનગરના ધર્મવીર પુરૂષોએ પોતાનું ધર્મ-વીર્ય દર્શાવી આપ્યું છે. મારા આશ્રિત મુનિવરોએ પણ તે મહા કાર્યને સાફ અનુમોદન આપેલું છે. રાજનગર કે જે ભારતવર્ષમાં જૈન ધર્મનું પ્રખ્યાત પાટનગરના જેવું છે, તે સર્વની દૃષ્ટિએ સાક્ષીત થઈ ચુક્યું છે. ત્યાંના સંઘના આગેવાનો જે સિદ્ધક્ષેત્રના વ્યવહારના રક્ષકો અને સત્તાધીશો છે, એ સત્તાનું મહાત્મ્ય તેમણે વિશ્વના સંઘની આગલ ઉદારતાથી દર્શાવી આપ્યું છે.

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, એ વાત ખરેખરી છે. રાજનગર તે રાજનગરજ છે. આપ તેની જે પ્રશંસા કરો છો, તે સર્વ રીતે યોગ્યજ છે.

(આટલું કહી શ્રાવક ધર્મ ચિંતાતુર થઈ ગયો.)

શ્રાવક ધર્મની આવી ચિંતાતુર સ્થિતિ જોઈ યતિ ધર્મ નીચે પ્રમાણે પુછ્યું.

૨૭૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, હુમણું જ હુર્ષમાં હતા અને પાછા ચિંતાતુર કેમ થઈ ગયા? મેં જે પ્રશંસા કરી છે, તે તમારા આશ્રિત શ્રાવક વર્ગની જ કરી છે. પોતાના સ્વજનની પ્રશંસા સાંભલી તમને વધારે આનંદ થવો જોઈએ. તે છતાં આનંદ ને ચિંતા શેની થાય છે.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન, આપની આગલ સ્પષ્ટ કહેવામાં કાંઈ પણ હરકત નથી. જ્યારે આપ મહાશયે રાજનગરના મારા આશ્રિત વર્ગની પ્રશંસા કરી તે સાંભલી મને પહેલો તો હુર્ષ થયો હતો, પણ તરત જ મને એક વાત યાદ આવવાથી મારા મનમાં ભારે ચિંતા થઈ આવી છે.

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, કહો શી ચિંતા થઈ આવી છે?

શ્રાવક ધર્મ—મહાશય જે મારા આશ્રિત વર્ગની આપ આવી ભારે પ્રશંસા કરો છો, પણ તેઓમાં જોઈએ તેવી એકતા નથી. તેઓમાંના કેટલાકના અંતર જુદા છે. કોન્કરન્સ તરફ ભક્તિ-ભાવ ધારણ કરનારો વર્ગ જોઈએ તેટલા જલવાળો હજુ થયો નથી.

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, એ વાત શી રીતે જાણવામાં આવી? મને તો સર્વના હૃદયનો એકજ ભાવ લાગતો હતો.

શ્રાવક ધર્મ—મહાનુભાવ, આપનું હૃદય નિર્મલ છે, તેથી આપને એમ લાગે તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી. પણ મને તો મારા હૃદયમાં ખરેખરો ભાસ થઈ આવ્યો છે. કદિ કોઈ કોન્કરન્સ તરફ ભક્તિભાવ રાખતા હોય છે તથાપિ તેઓ અમુક જાળતમાં પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે ન થાય એટલે કેટલીક વખત જોઈ પાછા હોઈ છે. અને વખતે તેમ થતાં આ મહાનૂપરિષદની વિરૂદ્ધ થાય તેવો ભય રહે છે. મહાનુભાવ, આ જાળત કોન્કરન્સને હાનિ કરનારી છે અને તેથી કોઈ વાર ભારતની જૈન મહા સમાજમાં અંતરાય આવવાનો મહા ભય રહે છે. અને તેને માટે મને મોટી ચિંતા ઉદ્ભવી છે.

યતિ ધર્મ—મદ્ર, એવી ચિંતા કરશો નહિ. જિન શાસન

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

૨૭૭

ના પ્રભાવિક દેવતા તે અંતરાય દૂર કરશે.

શ્રાવક ધર્મ—મહાશય, આપના વચન સાંભળી મને હુર્ષ થાય છે. તથાપિ જ્યારે કંઈ નવીન અનિષ્ટ બનાવ બને છે, ત્યારે મારા મનમાં અતિશય અંતરાય થવાનો ભય રહે છે.

વળી જૈન મહા સમાજ એ ભારતીય જૈન પ્રજાના સર્વ પ્રકારનો ઉદ્ધાર કરવાનું મહા મંડલ છે. તેમાં સામેલ થનારા સર્વ ગૃહસ્થો પરસ્પર સાધર્મિ બંધુઓ છે. તેમના દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ એકજ છે. અને તેમની હૃદયની ભાવનાઓ સમાન છે. તે છતાં પરસ્પર ભેદ ભાવ ધારણ કરે અને એકતાનો ભંગ થાય તેવા કારણો ઉત્પાદન કરે તો કેવો અનર્થ થાય ?

ભગવન્, ઇચ્છું છું કે, શાસન દેવતા જૈન કોન્કરન્સની રક્ષા કરે. ઉદ્ધિત થતા અંતરાયો નાશ પામી જાઓ. મારા અને તમારા આશ્રિત એવા શ્રાવકો અને સાધુઓના હૃદયમાં સારી ભાવના પ્રગટ થાઓ.

યતિધર્મ—ભદ્ર, મારા હૃદયમાં પણ કોઈ વખત શંકા રહ્યા કરે છે કે, જો કોન્કરન્સમાં કોઈપણ વખત અશાંતિના કારણોનો ઉદય થશે તો સંપડ્ડી કલ્પ વૃક્ષ સુકાઈ જશે અને કુસુમડ્ડી વિષ વૃક્ષ પડલાવત થશે.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, મને પણ એવી શંકા થયા કરે છે. અને કોન્કરન્સમાં સંપડ્ડી કલ્પવૃક્ષ શી રીતે પડલાવિત થાય? તેને માટે વિચાર આવ્યા કરે છે.

યતિ ધર્મ—(હુર્ષ પામીને) ભદ્ર, નિઃશંક થા. મને એક ખરેખરે ઉપાય સુઝી આવ્યો છે, જો તે પ્રમાણે વર્તન થાય તો ભારત વર્ષની જૈન પ્રજામાં કાયમને માટે સંપડ્ડી કલ્પવૃક્ષ પડલાવિત થાય.

શ્રાવક ધર્મ—તેવો શા ઉપાય છે !

યતિ ધર્મ—ભદ્ર, તે ઉપાય એ છે કે, હું મારા આશ્રિતો-માં પ્રવેશ કરું, અને તમે તમારા આશ્રિતોમાં પ્રવેશ કરો, તેથી

૧૭૮

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

તેઓ પોત પોતાના ધર્મમાં દહીંભૂત થવાથી કદિ પણ કુસંગ થવાનો વખત આવશેજ નહિ. વળી મુનિઓનો મુનિધર્મ કોઈની સાથે રાગદ્વેષ રાજવો ન જોઈએ તેવો હોવાથી, તેમજ શ્રાવકોનો ધર્મ તેમણે સર્વ સાધર્મિ બાંધુઓ ઉપર સમાન ભાવ રાખી વર્તવું જોઈએ તેવો હોવાથી જ્યારે તેઓ આ પ્રમાણેનો સંપૂર્ણ અંશે અમલ કરશે ત્યારે તેઓમાં સંપરૂષી કલ્પવૃક્ષ સ્વતઃ પલ્લવિત થશે.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, આપે દર્શાવેલો આ ઉપાય બરાબર છે, પણ તેમાં મને શંકા રહે છે.

યતિ ધર્મ—શેની શંકા રહે છે ?

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, સાંભલો. મારા આશ્રિત શ્રાવકોનો કેટલોક ભાગ મારો અનાદર કરનારો છે. હું તેમની આગળ જાઉં છું, તથાપિ તેઓ મારો જોઈએ તેટલો સત્કાર કરતા નથી અને કેટલાક તો મારો તિરસ્કાર પણ કરે છે. જોટલે હું નિરાશ થઈને પાછો આવું છું.

યતિ ધર્મ—(શોક કરીને) બદ્ર, મારે પણ તેમજ બને છે. મારા કેટલાક મુનિઓ મારો સત્કાર કરતા નથી જો કે મારે કહેવું જોઈએ કે, કેટલાએક અનગારો મને ઘણો આદર પણ આપે છે અને ચારિત્ર ધર્મનો પ્રભાવ દર્શાવી મારી તરફ પ્રેમની દષ્ટિએ જુએ છે.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, એવી રીતે કેટલાએક મને પણ માન આપે છે, પણ તેવો વર્ગ ઘણોજ ઓછો છે. મહાનુભાવ, કહો ત્યારે હવે આપણે શો ઉપાય કરવો ?

યાત્રી ધર્મ—બદ્ર, મારા મનમાં એવું રકુરે છે કે, હાલ આપણે ધૈર્ય રાખીને રહેવું અને જ્યારે તેવો પ્રસંગ આવે ત્યારે આપણે કોઈ સારો ઉપાય શોધી કાઢીશું કે, જેથી મુનિઓ અને શ્રાવકોના સમાજમાં સંપરૂષી કલ્પવૃક્ષ નિરંતરને માટે પલ્લવિત થઈ જાય.

સમુદ્રતટપરના વિચારો.

૨૭૨

આવક ધર્મ—મહારાજ તેવો પ્રસંગ ક્યારે શોધશે ?
 યતિ ધર્મ—ભદ્ર, તેને માટે લાંબો કાલ વિચાર કરવો પડશે.
 આવક ધર્મ—ભગવન્, તે કામ સત્વર કરો તો વધારે સારું.
 કારણ કે જે વિજ્ઞાન થશે તો પછી આવા મહાન્ કાર્યને મોટી
 હાનિ થવા સંભવ છે. વળી હવે પછી ભવિષ્યમાં મળનારી કોઈ
 પણ કોન્ફરન્સમાં જે સંપર્ક પી કંઈપણ પહોંચિત થયેલું નહિ
 હોય તો વળતે મોટી હાનિ થાય.

યતિ ધર્મ—ભદ્ર એ શંકા રાખશે નહિ, કારણ કે, હવે
 પછી મળનારી કોન્ફરન્સમાં પ્રથમ (છઠ્ઠી) ભાવનગરમાં મળના-
 રી છે. અને ભાવનગર એ સૌરાષ્ટ્ર દેશનાં ઉત્તમ ક્ષેત્ર કહેવાય
 છે. સારા સારા વિદ્વાન્ અને ચારિત્રધારી મુનિવરો એ ક્ષેત્રમાં
 વિચરેલ છે. પવિત્ર મુનિવરોની ઉપદેશવાણીરૂપ અમૃતજલથી એ
 ક્ષેત્ર ઉપર ઘણા લાંબા વખતથી હમેશાં સારું સિંચન થયા કરે
 છે. તેમજ તમારા આશ્રિત આવકો પણ એ ક્ષેત્રમાં ધાર્મિક અને
 સાંસારિક ઉત્તતિ પામેલા છે. ભદ્ર, વધારે શું કહેવું ? એ ક્ષેત્રના
 સંઘની અંદર કુસંપનો પ્રવેશ થવો પણ અશક્ય છે. તેમ
 છતાં કદિ કાલના પ્રભાવથી જે ત્યાં કુસંપરૂપ વિષવૃક્ષ પ્રગટ
 થશે તો પણ તે ચિરકાલ ટકી શકશે નહિ. કારણ કે, એ સંઘને
 તેવે પ્રસંગે શાસન દેવતા સંપૂર્ણ સહાય કરવાને તત્પર થશે.

અપૂર્ણ.

સમુદ્રતટપરના વિચારો.

લક્ષ્મીના ક્ષીડાપ્રદેશ જેવા, લલિત લલનામાં લુપ્થ અનેક
 લક્ષ્મીપતિઓના નિવાસસ્થાનરૂપ, ચિત્તને અમત્કાર પમાડનાર,
 વિરકત વિચારવાળાને પણ મહા મોહમાં નાખનાર એવી સાર્થક
 નામાભિધાનવાળી મોહમયી નગરીના પશ્ચિમ તરફના, એક શાન્ત
 પણ સ્વેત સુંદર હવેલીઓની હારોની હારોને લીધે જોનારની દ્રષ્ટિ

૨૮૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને ચિત્ત ઉભય ને વિસ્મય અને આનન્દ આપનાર લક્ષ્મીમાર્થી, ચોમાસાની એક મુઠ્ઠર સાંજે, જે યુવાન મિત્રોનું જોડું પસાર થતું હતું. એમના દેખાવપરથી એઓ ભવ્ય હિંદુ કુટુંબના ફરજદાર હોય એમ જણાતું હતું. ઉભયે ઉજવળ ઘાંગાળી કુમાશના ઘોડીયાં અને કાળા ચકચકીત કાશ્મીરીના ડગલા પહેર્યા હતા. એકે મસ્તકના રક્ષણાર્થે ચાંદના બ્રધર્સની ઊંચી વાડની એક ટર્કીશ કેપ પહેરી હતી ત્યારે તેના સોળતીએ એક આછા ચુલાખી રંજનો જોપુરી ફટકો વીંટ્યો હતો. નવીજ ફેશનના તૈયાર કરેલા પેટર્ન પ્રમાણે બનાવેલી ગીનીની વીંટીઓ એમની આંગળીઓમાં, અને રૂપેરી હાથાવાળી ઇંગ્લીશ બનાવટની છત્રી આ તેમના હાથમાં શોભી રહી હતી. (એક ઘડીએ ઘડીએ શિરોવેષ્ટનને હાથમાં લઈ ચાલતાં ચાલતાં એને આમતેમ નિહાળતો હતો; વળી કંઈ સ્મરણ થતાં એ પદબ્રષ્ટ કરેલી તે પુનઃ સ્વસ્થાને પ્રતિષ્ઠિત કરતો હતો; ત્યારે બીજો પોતાની 'ઇંગ્લીશમેડ' છત્રીને હવામાં આમ તેમ ફેરવતો, હાથને, પટ્ટા ખેલનારાઓ કરે છે તેવા 'હાથ' ની કસરતનો અનુભવ કરાવતો હતો.)

ઉભયે ધીમે પગલે વાતો કરતા ચાલતાં ચાલતાં રસ્તાના એ ફાંટા આઠ્યા ત્યાં જમણા હાથ ભણીનો પસંદ કર્યો. એ પરથી એમ અનુમાન થયું કે એમનો ઇરાદો સમુદ્ર તરફ ફરવા જવાનો હશે; કારણ કે, એ જમણા હાથ ભણીનો રસ્તો એકાદ વળણુ લીધા પછી સીધો ત્યાંજ જતો હતો; અને અનેક નિર્ધન કે ધનવાન, યુવાન કે વૃદ્ધ, નાગરિકોનો વ્યાપાર દોજગારના પરિશ્રમથીજે ઘડીનો વિશ્રામ લેવા ત્યાં ફરવા ફરવા આવવાનો પરિચય પડી ગયો હતો. વ્યવહારથી ખિન્ન થયેલા અહરથ નાગરિકોનેજ આ સ્થાન ઇષ્ટ હતું એમ નહોતું. ગૃહવાસ ત્યજેલા વિરાગી યોગીજન પણ અપ્રતિમ સ્વાભાવિક સ્મૃતિ સૌંદર્યનો અનુભવ પામવા કોઈ અન્તર બળના પ્રેરાયલા-આકર્ષાયેલા ત્યાં આવતા ફરવા આવેલાની દ્રષ્ટિએ પડતા.

સંમુદ્રતટપરના વિચારો.

૨૮૧

“ભાઈ રમણિક” જળનિધિનાં ઊછળતાં જળ જોઈ ટોપી-વાળો જેને હરતાં ફરતાં ટોપી મસ્તકપરથી હાથમાં લેવાનો અભ્યાસ પડી ગયો હતો તે બોલ્યો: “ગૌરવ અને ઉત્કૃષ્ટતાનો આદર્શ કોઈએ કયાંય પણ વિલોક્યો હોય તો તે આજ છે. આને જોઈને મને એક અંગ્રેજ કવિની કૃતિ સ્મરણમાં આવેછે—

Stupendous Ocean,
Beautiful, Sublime, and glorious
Mild, majestic, foaming, free
Overtime itself victorious
Image of iternity.

“વાસ્તવિક છે. એ અંગ્રેજ ચિતારાએ એના સ્વરૂપનો યથાયોગ્ય ચિતાર આપ્યો છે” વાતવાતમાં બેઉ મિત્ર રત્નાકરના તટપર આવ્યા અને એક લાંબી શીલા ગોઠવેલી પડી હતી તેના ઉપર બેઠાં. બેસતાં બેસતાં રમણિક બોલ્યો—“તું કહે છે તે બરાબર છે. હું ચોતરફ નજર કરું છું તો દ્રષ્ટિ મર્યાદાથી પશ્ચુ પેલે પાર સુધી વિસ્તાર પામેલો એટલે કે જેની હદ હું નક્કી કરી શકતો નથી એવો આ જળનિધિ મને ખરેખર એક અમત્કાર લાગે છે. એને જોઈ, એના અન્તર્માં તરંગો ઊછળે છે તેમ મારા અન્તર્માં પણ અનેક તરંગો ઉદ્ભવે છે. પણ—પણ હું મારા તરંગો કહી બતાવું તેની પૂર્વે એ પાશ્વિમાત્ય કાવની કૃતિ બરાબર ધ્યાનમાં લઉંએ.”

“હીક, જો. અતિવિશાળ એવા આ રત્નાકર સાગરને વિશેષણો આપ્યાં છે એ પ્રત્યેક સાબિત્રાય છે,” પોતે જે કહી બોલ્યો હતો તેમાંના પ્રત્યેક પદને પુનઃ ઉચ્ચારતો એનો અર્થ બેસારતો મોહન બોલ્યો “એ સુંદર છે, કારણકે એનામાં સૌન્દર્ય અને શોભા રહેલી છે. વળી ગૌરવવાળો છે, કારણકે ઉન્નતિ અને મહત્વનો idea આપેછે. એ કીર્તિમાન પણ છે, કારણકે આવો વશાળ અને ગૌરવવાળો હોઈને સર્વ કોઈના મુખથી પોતાના

૨૮૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

યશોગાન શ્રવણ કરે છે. વળી એને ક્ષમાશીલ કહાયો. એ પણ સાભિપ્રાયજ છે, કારણકે એ કદી પોતાનો શાન્ત અને દયાર્દ્ર સ્વભાવ ત્યજીને પ્રચંડભાવ ધારણ કરે તો એના ઉદરપર આરૂઢ થઈને વહેતા અનેક નૌકાસમૂહ કુશલજળપ્રવાણ કરી સુખે પોતાને ઇષ્ઠસ્થાને પહોંચે છે એ દુઃખે પહોંચત. વળી એને એક રાજાની જેવા પ્રતાપવાળો વર્ણવ્યો. એમાં કંઈ અસત્ય નથી, કારણ કે એક રાજાના જેટલુંજ એનું પણ ચતિ પ્રૌઢ ઐશ્વર્ય છે. વળી એને foaming કહ્યો એ તો પ્રત્યક્ષજ છે કારણ કે બુઝી એમાં હિમાદ્રિના શિખર સમાન ઉજવળ નવા રૂના ઢગલા જેવા ક્રીણના રાશિ ને રાશિ ચઢયાજ કરે છે, આ રત્નાકરને વળી free નું ઉપનામ આપ્યું એમાં પણ કંઈ અતિશયોક્તિ નથી કારણ કે એ સ્વતંત્ર અને સ્વેચ્છાચારિ છે, અહો રાત્રિ ગમે એમ ઉછળ્યા ઊછળ કરે છે. વળી એ ગમે એ સમયે પણ અસ્તિત્વવાળો છે. એ સર્વદા વિદ્યમાન છે માટે Time (કાળ) ઉપર એને વિન્ય મેળ વનારો કહ્યો એ પણ યથાર્થ છે. કારણ કે કાળે ગમે એ વસ્તુ નો ઉપાન્તરરૂપે નાશ છે, પણ આનો નાશ નથી. જો ! આ મેં કહ્યું એનું આ કવિનું છેલ્લું ચરણ સાક્ષી ભૂત છે. એ વિદ્વત્તાનો અધિકારિજ આ રત્નાકરને Image of eternity એટલે નિત્યતાની પ્રતિમા-અર્થાત્ સાક્ષાત્ શાશ્વતત્વ કહે છે. ”

“ શુ સુંદર ચિત્ર ” મોહને કરેલ કાવ્યાર્થને સમજી સમજીને, ચર્ચણ કરેલું ગળે ઉતારતો હોય એમ રમણિક બોલ્યો. “ ધન્ય છે એ ચિત્રકાર કવિને અને એની લેખનશક્તિને ! પણ ભાઈ મોહન, તને અત્યારે આ જળસમૂહ જોઈને એ અંગ્રેજ કવિએ વર્ણવેલા વિચારનું સ્મરણ થયું તેમ મને પણ એના દર્શનથી કંઈક અનુભવ થાય છે. પણ એ મારો અનુભવ એ તદ્દન ભિન્ન; તારા અંગ્રેજથી ઇતર તારા અંગ્રેજનો બોધ આપણને એક માર્ગે દોરી જાય છે, ત્યારે મારા અંતઃકરણને મારી યુદ્ધિ અન્ય વિચાર શ્રણીમાં પ્રેરે છે. એ બહુદર્શી અંગ્રેજના અનુભવ

સમુદ્રતટપરના વિચારો.

૨૮૩

માર્ગમાં આવ્યું એ એણે ચિતર્યું એ ઉત્તમ છે, જળનિધિ સમુદ્રના યશોવાદને ગુણગાન કરી, એને ઉચિત ન્યાય આપ્યો છે. પણ મારા અંતઃકરણમાં ઉદ્ભવે છે એ એના ગુણવાદ કે યશોગાનના વિચારો નથી. આપણા પદવબુદ્ધિના શાસ્ત્રકારોના બુદ્ધિપરિપાક આવા સ્થળોના દર્શનરૂપી દધિમાંથી જે તાત્પર્યાર્થ-સારભૂત માળખું વલોવી કાઢે છે તેના વિચારોમાં મારું હૃદય રોકાયેલું છે. ”

“ જો ભાઈ ” વિચારના વમળમાં ગોથાં ખાતો ખાતો નિશ્ચયની સપાટી ઉપર તરી આવ્યો જણાતાં, રમણિક મોહનને પોતાના અસ્ફુટ પણ દૃઢ Morals^૧ પોતે સમજતો હતો તેવી રીતે સમજાવવા પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો:—

“ જો ભાઈ મોહન, તારા અગ્રેજના sea-side thoughts^૨ માં એની વિશાળતા, સૈન્દર્ય, શ્રેષ્ઠતા, સહિષ્ણુતા, ઐશ્વર્ય અને નિત્યતા આદિનું ભાન કરાવ્યું છે ત્યારે મારા આર્ય શાસ્ત્રકાર મને આ જ સમુદ્રનું દર્શન કરાવી એના-ક્ષણમાં ગગનસુધી ઉછળતા અને ક્ષણમાં પાતાળમાં પેસી જતા અચળ કંલોલોનું, પ્રસંગે પ્રસંગેજળ ઉભરાઈ આવતાં થતી કહેવાતી ભરવાનું અને પુનઃ એ શાન્ત થઈ જતાં થતા કહેવાતા ઓટનું, અને એના અગાધ ઉંડાણમાંથી જન્મ પામી વય થયે પ્રબલ થઈ અનિષ્ટ કરતાં પાણું પાણી ન જોતા એવા એના તોફાનોનું તાદૃશ ચિત્ર મારા મનુષ્ય કરીપે ખડું કરી, વસ્તુ માત્રના ઉદય અને અસ્તનું, નહીં સમાજના સુખ—દુઃખનું અને સંસારમાં મનુષ્ય માત્રને નહીં અનેક જાલવાન ઉપાધિઓનું અસ્તિત્વ સાબીત કરી આપે છે. ”

“ એ તો કપાળે કપાળે બુદ્ધી મતિ ” મોહન જોલ્યો—
“ એકનેએક સ્થળને એક વ્યક્તિ કેમ અનુભવે અને અન્ય વ્યક્તિ કેમ અનુભવે. મારા અગ્રેજે તો ફક્ત સમુદ્રના ગુણો

૧ નીરવિપાક ૨ સમુદ્રતટપરના વિચારો.

૨૮૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અવલોકયા છે. અને તારા શાસ્ત્રકારોએ એ ગુણો અવલોકવા કારવવાનું એક બાબુએ સુઝી તું કહે છે તેમ એ જળનિધિના દૃષ્ટાન્તપરથી આપણે શો સાર ગ્રહણ કરવાનો છે એ બતાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે. તો એ એમના પ્રયત્નમાં એઓ સંપૂર્ણ અંશે વિજયી નીવડયા છે કે કેમ એ અવલોકવાનું રહે છે. કારણ કે, આ વિશાળતાના આબેહુબ ચિતારૂપ સમુદ્રને જોઇને શું વસ્તુ માત્રને ઉદય અને અસ્ત, જનસમાજમાં સુખ અને સાથે દુઃખ, અને સંસાર ચક્રની બળવાન ઉપાધિઓજ સ્મરણમાં આવે છે? પણ એ વાત પછી—એ પછી જોવાશે. પહેલાં તો તું મને એમ કહે કે સંસારમાં શું એ ઉદયાસ્ત-સુખ-દુઃખ આધિ ઉપાધિ, સર્વ છે? ”

“ હા બાઈ હા, સંસારમાં એ સર્વ છે. ” મોહનના મનની શંકાનું સમાધાન કરવા પ્રયત્ન કરતા સ્મરણિકે હાસ્યથી ઉત્તર આપ્યો—“ સંસારમાં એ સર્વ સુખ (?) છે. સમજ કે સંસારી જીવને સુખ ક્યાંથી હોય? અનેક વિધ દુઃખમાં કદાચિત ચત્કિચિત સુખ પ્રાપ્ત થાય તો તે એ નશ્વર હોય છે, માટેજ શિષ્ટ પુરૂષોએ આ સંસારને અસાર અને મિથ્યા કહ્યો છે. (એમાં એક પરમાત્માનું સ્મરણજ સાચું છે.) એમાં અવતરનારને પોતાના પૂર્વજીવનાં કર્મના યોગે નાનાં પ્રકારના સુખ દુઃખ ભોગવવાં પડે છે. (નિર્ધનતા કે દ્રવ્યપ્રાપ્તિ, વાંધ્યત્વ કે પુત્ર પ્રાપ્તિ ઇત્યાદિ એ કર્મજન્ય દુઃખ સુખ છે.) ”

“ ત્યારે આ વાત તું મારા ચિત્તમાં ઠસાવવા માગે છે, તે સર્વ મનુષ્યો નથી સમજતા એમ તારૂં કહેવું છે? ”

“ ના, મારૂં એવું કહેવું નથી. સર્વ મનુષ્યો એ સમજે છે અને કહે છે સુદ્ધાં કે આ સંસાર સુખની ઝંઝા કેવળ કુમાડના બાચકા ભરવા જેવી છે. પણ એક પણ જણ પોતાના અન્તઃકરણમાં એ વાત ઠસાવતો નથી. માત્ર મુખેથી દુઃખ દુઃખ પોકાર્યા કરે છે. ”

સમુદ્રતટપરના વિચારો.

૨૮૫

“ તારે એવાઓ શું દુઃખને દુઃખરૂપે નથી જાણતા કે દુઃખ દુઃખ પોકાર્યા કરે છે ને સુખનો માર્ગ શોધતા નથી ? ”

“ ના, એમ નથી. જો કે કેટલાક અજ્ઞાની છુવો એવા હશે કે દુઃખને સુખરૂપે માનતા હશે (કારણકે પોતાનું મન માને તે સુખ અને ન માને તે દુઃખ) તો એ કેટલોએક ભાગ એવો હશે કે જે દુઃખને દુઃખજ માનતો હશે; પરંતુ કયાં કર્મ લોગ-વનાં પડે છે. લોગવવા શિવાય છુટકો નથી. પછી તે શુભ હો કે અશુભ હો. શુભ કર્મ તે પુણ્ય-એ એ લોગવવું જોઈએ છીએ; નહિ કે કેવળ અશુભ કર્મ કે પાપજ. ”

મોહનની શંકાઓ નિવારણ કરવા રૂપ આ સંવાદ આટલે સુધી ચાલ્યા પછી થોડા સમય પર્યન્ત શાન્તિનું રાજ્ય પ્રસર્યું.

એવામાં રમણિકના સમુદ્રના દર્શનથી ઉદ્ભવેલા વિચારોને જાણે વિશેષ સહાયની અપેક્ષા છે તે હું પરિપૂર્ણ કરું એમ ધારીનેજ હોયની એમ સામે દષ્ટિ મર્યાદામાં ભૂરા આકાશમાં એક ન્હાની નાબુક વાદળી સમુદ્ર ઉપર જીલતી હતી તે ક્ષણવારમાં આપણા મિત્રોને મસ્તકે આવીને વિખરાઈ ગઈ.

દિવસ વર્ષારૂતનો હતો તેથી થોડાજ વખત પહેલાં જે મેઘ જે છાંટા માગતાં માત્ર શરમ આબે વૃષ્ટિ કરી ગયો હતો અને જે બાજકો કહે છે તેમ પાણી થઈ રહેવાથી પાછું પાણી ભરવા ગયો હશે—તે પુનઃ વગર માગ્યે વર્ષવા માંડશે તો સર્વને પવિત્ર સ્નાન કરાવતાં આપણને કેમ ખાતલ કરશે—એવી ભીતિથી, રમણિક, જે વખતે વખતે ઉંચે દૃષ્ટિપાત નાખ્યા કરતો હતો તેની દષ્ટિએ આ ખતાવ પડ્યો. એ જોતાંજ એ ગોલી ઉડ્યો:—

“ જોયું કે ? ” મોહન જે પોતાના મિત્ર રમણિકના આ ન્હાના શા વ્યાખ્યાન ઉપર—એમાં ભરેલાં અમૃતમય યોધ વચનોઉપર અને વિશેષતઃ એની પોતાની આવી અનુપમ વિદ્વત્તા અને શુરના સમાન સમજવવાની શક્તિ—ઉપર મોહિત થઈ ગયો હતો.

૨૮૬

આત્માનાં પ્રકાશ.

એને એની મોહનિદ્રામાંથી જાણે જાગત કરી એની દૃષ્ટિને પોતાની દૃષ્ટિ સામું જોવાની રમણિકે ઉંચે આકાશ ભણી આંગળીની સંજ્ઞા કરી કહ્યું—“જેયું કે, ભાઈ મોહન ? મારા આ વિચારને આ વાદળી પણ સહાયભૂત થવા આવી—થઈ—ને ગઈ. સમુદ્રના કંઠેલોલો આપણને જે વસ્તુ માત્રનો અનિત્ય સ્વભાવ આદિ જતાવે છે તેજ અનિત્યતા આપણને આ ન્હાની શી વાદળી, જે ક્ષણ પૂર્વે તો સ્વચ્છારે વિહાર કરતી આકાશ ને સમુદ્રથી વચ્ચે અદ્ભૂત—અલૌકિક લીલા ભરી ઝુલતી હતી, તે વાયુના એકજ સપાટાથી વિખરાતાં, શીખવી ગઈ.”

મોહને ઉંચે જોયું—આકાશ ભણી જોયું—તો વાદળાંથી આશ્ચર્ય જણાતું હતું તે વાદળને વીખરાઈ ગયેલી વાદળીએ નિર્મળતા આપેલી જણાઈ.

પણ મોહન આ બધું શ્રવણ કરીને તેના ઉપર મનન કરે તે કરતાં રમણિક આ બધી Philosophy વૈરાગ્ય, ને ડહાપણ, ને કયાં શીખી આવ્યો તે જાણવાની એને પ્રયત્નતર જિજ્ઞાસા થઈ

પ્રિય વાંચનાર, મોહનની એ પ્રયત્ન જિજ્ઞાસાને તૃપ્ત કરવાની આવશ્યકતા સ્વીકારીને પણ, એને તૃપ્ત કરતાં પહેલાં એક ત્રીજા પાત્રની સાથે જોળખાણ કરવી જરૂરની છે.

મોહન અને રમણિકનાં ન્હાનાં ન્હાનાં lectures જો કે એ જો મિત્રની વચ્ચેજ હતાં, ત્રીજા કોઈને માટે ન હતા. તોપણ એનો એક ત્રીજો જણ શ્રોતા તો હતો. એમણે અહીં આવીને શીલાપર ખેઠક લીધી ને સેહેજ વખત થયો હશે એટલામાં ત્યાં એક પ્રાઢ વયનો ગૃહસ્થ આવીને એજ શિલાને એક ખુણે ખેઠો હતો.

એણે શરીરે એક સ્વેત ઝીણું અંગરખું પહેર્યું હતું, અને માથે એક નવા જેવી કસબી તોરા વાળી પાઘડી હતી પણ પગ ઉઘાડા હતા; વળી કપાળમાં કેસરનું તિલક હતું. તેથી અને મસ્તકે રહેલી પાઘડીનો ઘાટ જોતાં, એ એક ગુજરાત તરફના જુના

સમુદ્રતટપરના વિચારો.

૧૮૭

વિચારના જૈન ગૃહસ્થ હશે એમ અનુમાન થતું હતું.

એ ગૃહસ્થ વાલકેશ્વરની ઉંચી ટેકરી પરથી ધીમે ધીમે ચાલ્યા આવતા હતા ત્યાં શ્રમ લાગવાથી, જગ્યા જોઈ જરા વિશ્રામ લેવા બેઠા હતા.

બેઠા બેઠા એ ગન્ને મિત્રોના “સમુદ્રતટપર” ના વિચારો એક ધ્યાનથી શ્રવણ કરતા હતા. એમને પણ એ ગોષ્ઠીમાં ભાગ લેવાની પ્રબળ ઇચ્છા થતી હતી પરંતુ પોતે એક વૈદેશિક અને એમની સાથે અંશ પણ પરિચય નહોતો—એ અવસ્થાએ એમની પ્રબળ ઇચ્છાને દાબી દીધી હતી.

એમણે મોહનનું અંગ્રેજી જ્ઞાન, એણે સમજાવેલી કવિતાના અર્થ પરથી જાણીને મસ્તક ધુણાવ્યું. પોતે જોકે એ ભાષા જાણતા નહોતા, તોપણ જે એણે અર્થ ક્યો તેનો મર્મ સારી રીતે સમજ્યા હતા અને એ સમજાવનાર પ્રત્યે કોઈ અવ્યક્ત આકર્ષણને લીધે જ જાણે સ્નેહલય્યા દ્રષ્ટિપાત નાખતા હતા.

રમણિકની જ્ઞાન સંપત્તિએતો એમને સ્વિશેષ આશ્ચર્ય થમાડ્યા હતા. પોતાને પ્રાઠાવસ્થા પ્રાપ્ત થયેલી હોવાથી યુવાવસ્થાને યોગ્ય સંસારના વિચિત્ર છંદો તરફ કંઈક કંઈક ત્યાગવૃત્તિ થવા માંડી હતી. એ ત્યાગવૃત્તિને વિશેષ સફળ કરવાના હેતુથી એઓ વળી એને વૈરાગ્યના પુસ્તકો—કથાઓ આદિનું જળ સિંચન કર્યા કરતા હતા; અને ત્યાગી એવા ચોગીજનો—સંવેગી મુનીઓ આદિના સંસર્ગમાં પોતાનો ઘણોખરો કાળ નિર્ગમન કરતા હતા. ‘સારસ્વત’ ની એકાદ વૃત્તિ ધારી શીખી, પછી, સંસ્કૃત કાવ્ય આદિ સ્વયમેવ વાંચતાં—સમજતાં—અર્થ કરતાં આવડે એવી વેગવતી ઇચ્છાને વશ થઈ, અંગ્રેજી સ્કૂલોમાં શીખવવામાં આવેછે એ માર્ગો વૈદેશિકાનો અભ્યાસ કર્યો હતો. આટલો અભ્યાસ એમને તુરંત કંઈ સહાયક થઈ પડ્યો નહોતો પરંતુ એટલું તો એટલું સંસ્કૃત પણ કંઈ વાક્યો લખતાં વાંચતાં સમજતાં આવડવામાં સહાયમૂત થાય એજ એમનું તુરંતને માટે ઇદ્દ હતું. જો કે,

૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાછળથી જોરસે જ્યારે આપણે એમને અહીં જોઈએ છીએ ત્યારે એમનો એ વિષયનો અભ્યાસ ક'ંઈક અનુભવથી ક'ંઈક એ વિષયના અભ્યાસીઓના સંસર્ગથી અને ક'ંઈક પોતાની મેળે જ રૂઝ જોગા પુરવઠો બેસે, ન બેસે તો પણ ગુરૂ પાસે જઈ પુછી પુછીને, સમજીને વાંચવાથી વધી ગયો હોતો.

આમ હોવાથી રમણિકે સમુદ્રને જોઈને જે જે વિચારો દર્શાવ્યા તથા મોહનના મનની શંકાઓનું અરબલિત પણે સમાધાન કરવા પ્રયત્ન કર્યો તે સાંભળીને પોતે એવું વૈરાગ્ય વૃત્તિને સિંચન કરતાડું ઘણું વાંચેલું-અનુભવેલું એને લીધે, સાનન્દ્યાશ્ચર્ય પામ્યો. વળી એના “ સમુદ્ર તટ પર ”ના વિચારોને ઉપકારક એવા તત્ક્ષણ મળી આવેલા વાદળીના દષ્ટાંતે તો એને આ ગૃહસ્થ પાસેથીઘણુંજ ઉત્તમ Certificate અપાવ્યું.

એ વિદેશી ગૃહસ્થ મુ'ળમાં આવ્યા અને અહીંયા યુવાન મિત્રો જેને પોતે અંગ્રેજી ભણેલા ધારતો હોતો તેમના આવા અમૂલ્ય ઉદ્ગારો સાંભળ્યા, તે પહેલાં તો પોતે એમજ સમજતા હતા કે, જેઓ અંગ્રેજી ભણે છે તેઓ ક'ંઈ સહેજ સાજા ગુજરાતી ભણી જરૂર જોશુ અંગ્રેજી જાણી પરીક્ષા આપી આવે છે જોટલુંજ બાકી એમને સંસાર વ્યવહારનું કશું જ્ઞાન હોતું નથી, અને સાધારણ સમજ શક્તિ સમજ સિવાય વિશેષજાણવાનો પ્રયત્ન કરવાની સુદ્ધા ઇચ્છા હોતી નથી. “ પણ આ ઉભય મિત્રની આવી અનુકરણ કરવા યોગ્ય ગોઠીએ એમને શ્રવણ પથે પહોંચી એમની એ સમજણ ફેરવી, એમની ભૂલ સુધારી, એમને પ્રાયશ્ચિત આપ્યું. પ્રાયશ્ચિતને અન્તે એમને કહ્યા વિના આદ્યું નહિ. કે મેં અત્યાર સુધી ઉતાવળા થઈને કેઈને વિષે અયોગ્ય અભિપ્રાયો બાંધ્યા હોય તો તે મારો દોષ મિથ્યા હોતો. આજ રમણિક અને આજ મોહન એમના સંવાદપરથી અંગ્રેજી ભણેલા જણાય છે છતાં, મેં પૂર્વે બાંધેલો અભિપ્રાય એમને માટે અંશ માત્ર સત્ય નથી.

અપૂર્ણ

અક્ષયચંદ્ર પ્રભાવ.

૨૮૩

અક્ષયચંદ્ર પ્રભાવ.

નર્મદાસુંદરી.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૨૯થી શરૂ.)

જંગલમાં

ભયંકર જંગલમાં સિંહ, વાઘ, વગેરે કૂર પ્રાણીઓની ગર્જના થઈ રહી હતી. કોઈ પણ મનુષ્ય દૃષ્ટિ માર્ગમાં આવતું ન હતું. શીકારી પ્રાણીઓના મુદા બુદા ભયંકર શબ્દો શ્રવણ-ગોચર થતા હતા. આ વખતે એક મુસાફર તે જંગલમાં આવી ચડ્યો હતો. આ જંગલમાંથી પ્રસાર થઈ તે એક બંદર ઉપર જવાનો હતો. પોતે એક સારી સ્થિતિનો વેપારી હતો.

માત્ર કૌતકથી આ જંગલ જોવાને આવી ચડ્યો હતો. તેનો ખીજો કાફલો બંદર ઉપર પહોંચ કરી રહ્યો હતો. તે મુસાફર આગળ ચાલ્યો ત્યાં એક મુંદર સ્ત્રી વૃક્ષ નીચે બેસી રૂઢન કરતી તેના જોવામાં આવી. તેને જોતાંજ મુસાફરના હૃદયમાં ઘ્યા આવી, તે સહાય કરવાની બુદ્ધિથી તેની પાસે આવ્યો. તે મુસાફરને જોતાંજ તે સ્ત્રી વધારે રૂઢન કરવા લાગી. મુસાફર તેણીને ઓલખી શક્યો નહિ પણ તે સ્ત્રીએ તેને ઓળખી લીધો. તે બોલી, કાકા, હું કર્મયોગે અહિં આવી ચડી છું. મારા પતિ મને અહીં મુકી ક્યાંઈ ચાડ્યા ગયા છે, તે શામાટે ગયા હશે? એ વાત હું તદ્દન જાણતી નથી.

તે મુસાફર બોલ્યો—ખૂબ, તમે કૈણ છો? અને અહિં શામાટે આવી ચડ્યાં છો? તે સ્ત્રી બોલી, કાકા, શું મને નથી ઓળખતા? હું તમારી ભત્રીજી નર્મદા સુંદરી છું. તે નામ સાંભળતાંજ તે મુસાફર આશ્ચર્ય પામી ગયો. તેણે નર્મદાસુંદરીને સારી રીતે ઓલખી લીધી. પોતાની ભત્રીજી આવા ઘોર જંગલમાં અનાથા-અશરણા થઈ ફરે છે, તેને માટે તેના હૃદયમાં ઘણુંજ ખેદ ઉત્પન્ન થયો.

૨૬૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાંચનાર, આ મુસાફરને જોલણી શકશે નહિં. તેમજ નર્મદા સુંદરી આ જંગલમાં શી રીતે આવી? એ વાત પણ તેના જાણવામાં આવી શકશે નહિં. તેથી તે વાત પ્રગટ કરવી તેવી આવશ્યક છે.

મહેશ્વરદત્ત જ્યારે નર્મદા સુંદરીને લઈને યવનદ્વીપમાં જતો હતો. બંને દંપતી વાહાણમાં બેસી સમુદ્ર પ્રયાણ કરતા હતા. તે વખતે કોઈ પાસેના દ્વીપમાંથી એક મધુર સંગીત સાંભળવામાં આવ્યું. તે સંગીતને સ્વર પુરૂષનો હતો. તે સાંભળી નર્મદાએ પોતાના પતિને જણાવ્યું, “પ્રાણનાથ, સાંભલો આ કેવો મધુર કંઠ છે? અનુમાનથી જણાય છે કે, તે સ્વર કોઈ પુરૂષનો છે. આ ગાયન કરનાર પુરૂષનું શરીર શ્યામ છે, તેના હાથ, પગ અને કેશ સ્થૂલ છે. અને આ ગાયક મહા સત્વવંત પુરૂષ છે.” સતી નર્મદાએ પોતાના જ્ઞાનબલથી અને નિર્મલ હૃદયથી ગાયકની આ પ્રમાણે પ્રશંસા કરી. તે સાંભળી મહેશ્વરદત્તના હૃદયમાં શંકા આવી. તેણે વિચાર્યું કે, “જરૂર કાંઈક આ સ્ત્રીના હૃદયમાં વિકાર થયો છે. જેમ મેના કૌશીક પક્ષી સાથે લુપ્થ થાય છે, તેમ આ મારી પ્રિયા એ ગાયકની સાથે લુપ્થ થએલી જણાય છે. જો તે લુપ્થ ન હોય તો તે અદૃશ્ય પુરૂષના સ્વરૂપને શી રીતે જાણી શકે? અહા! સ્ત્રીઓ કેવી અધમ હોય છે. આ પ્રિયાને હું તો મહાચતી જાણતો હતો, પણ તેતો પિતા અને મારા શ્રાવક કુલને કલંકિત કરનારી નીકડી. અમૃતવદ્ધી, વિષવદ્ધી થઈ પડી. આવી દુષ્ટ સ્ત્રીનો વિશ્વાસ કરવો યોગ્ય નથી. તેનો તો ત્યાગજ કરવો ઉચિત છે.” આ પ્રમાણે મહેશ્વર દત્ત ચિંતવતો હતો, ત્યાં યવનદ્વીપનું બંદર આવી પહોંચ્યું. મહેશ્વર દત્ત નર્મદાને લઈને ત્યાં ઉતર્યો. તેના મનમાં નિશ્ચય થયો કે, આ દુષ્ટ સ્ત્રીનો ત્યાગ કરી દેવો આવા વિચારથી તે બંદર ઉપર ઉતરી નર્મદાને લઈને પાસેના વનમાં ગયો હતો. એક સરોવરને કાંઠે બેઠો ત્યાં શ્રાંત થયેલી નર્મદાસુંદરીને નિદ્રા આવી

અક્ષયર્થ પ્રભાસ

૧૬૧

ગંધ. તેણીને નિદ્રા આવેલી જોઈ મહેશ્વરે વિચાર્યું કે, “ જો હું આ જીને મારી નાખું તો મને સ્વીકૃત્યાનું મહાપાપ લાગે, માટે એણીને અહિં નિદ્રાવશ મુકી ચાલ્યો જાઉં. ” આવું વિચારી મહેશ્વરદત્ત તેણીને સૂતી મુકી ચાલ્યો ગયો. પછવાડે પેલો મુસાફર આવ્યો અને તેણે નર્મદાસુન્દરીને જોઈ હતી. જે પ્રસંગ વાંચનારના ધ્યાનમાં છે,

જ્યારે નર્મદાસુન્દરી જાગત થઈ ત્યારે તેણીએ પોતાની પાસે પોતાના પતિને જોયો નહિ, એટલે એ ચિંતામગ્ન થઈ ગઈ. તેણીએ લયલીત થઈ જંગલના ચારે ભાગ જોવા માંડ્યા. પણ ક્યાંય પણ મહેશ્વરદત્ત જોવામાં આવ્યો નહિ. “ પતિ એ પતિ ! ” એમ પોકાર કરતી એ જાલા અરણ્યમાં અટન કરતી હતી. અને પંચમેષ્ટીનું સ્મરણ કરતી હતી. તેવામાં પેલો મુસાફર તેણીને મળ્યો હતો. જે પ્રસંગ વાંચનારના ધ્યાન ઉપર આવેલો છે.

નર્મદા સુન્દરીને જે મુસાફર મળેલો છે. તે વીરદાસ નામે વણિક છે. તે નર્મદાસુન્દરીનો કાકો થાય છે. તે વ્યાપાર કરવાને યવન દ્વીપમાં આવ્યો હતો. તેને કમંચોગે નર્મદાસુન્દરીનો મેલાજ થઈ આવ્યો હતો.

વીરદાસે પોતાની લત્રીજીને શાંત કરી અહિં આવવાનું કારણ પુછ્યું; તેણીએ પોતાનો વૃતાંત સવિસ્તર કહી સંભળાવ્યો. પછી નર્મદાને ધીરજ આપી અને પોતાની સાથે લઈ વીરદાસ ગર્બર દેશ (યવનદ્વીપ) માં આવ્યો. નગરની બાહરે તળૂ નાખી તેણે પોતાનો કાફલો ત્યાં ઉતાર્યો અને નર્મદા સુન્દરી સુખે ત્યાં રહેતી હતી.

વિપતિમાંથી વિમુક્તિ.

વીરદાસ યવનદ્વીપમાં રહેતો હતો. તે નગરમાં તે સારી રીતે વિખ્યાતિ પામ્યો હતો. યાચક લોકોને સારા સારા દાન

૨૬૨

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

આપી તેણે પોતાની દાન કીર્તિ સર્વ સ્થળે પ્રસારાવી હતી. તેના ષટભવન (તંબુ) ની આગલ યાચકોના વૃંદ ઉભરાઈ જતાં હતા.

એક વખતે એક દાસી વીરદાસની પાસે આવી ઉભી રહી. વીરદાસે તેણીને પોતાની પાસે બોલાવીને પુત્ર્યુ-સુંદરી, તું કોણ છે? અને અહિં શામાટે આવી છું? તે રમણી હસતી હસતી બોલી-શેઠજી, આ નગરમાં હરિણી નામે એક સુંદર વેશ્યા છે. તે આ નગરના યવનપતિ મહારાજાની માનિતી છે. યવનપતિ તેણીના સૌંદર્ય અને સંગીતથી મોહિત છે. તેથી મહારાજા યવનપતિએ એવી વ્યવસ્થા કરી છે કે, જે કોઈ વ્યાપારી આ દ્વીપમાં વેપાર કરવાને આવે તે દરવરે તે હરિણી વેશ્યાને એક સો આઠ સોના મહેરો આપે. તેથી તેણીએ મને આપની પાસે મોકલી છે. વડી તે આપને પ્રત્યક્ષ મલવા ઇચ્છે છે. આપ જો એક વખત તે રમણીની મનોહર મૂર્તિ અવલોકશો તો આપનું હૃદય ઘણું પ્રસન્ન થશે.”

દાસીના આવા વચન સાંભળી વીરદાસ વિચારમાં પડ્યો. વીરદાસ સદા સંતોષનું મહાવ્રત ધારણ કરતો હતો. એની મનોવૃત્તિ પરત્વી કે વેશ્યા તરફ પૂર્ણ અનાદર ધરાવતી હતી. તેથી તેણે હરિણી વેશ્યાને તે દાસીની સાથે એકસો આઠ સોનામહેરો મોકલાવી આપી. દાસીએ તે દ્રવ્ય પોતાની સ્વામિની હરિણીને આપ્યું. તે વખતે વેશ્યાએ દાસીને કહ્યું, દાસી, મારે તેની પાસે થી દ્રવ્ય લેવાની ઇચ્છા નથી. ગમે તેમ કરીને તેને અહીં લાવ્ય. તે ઉપરથી દાસી વીરદાસને બોલાવા ગઈ. વિવેકી વીરદાસે વેશ્યાની પાસે આવવાની ના કહી. પણ તે અતુર દાસી તેને ગમે તેમ સમજાવીને વેશ્યાની પાસે લાવી. વેશ્યાએ વીરદાસને હાવભાવથી વશ કરવા માંડ્યો, પણ તેણીના હાવભાવ વૃથા થયા. વીરદાસની પવિત્ર મનોવૃત્તિ તેણીના હાવભાવને તાળે થઈ નહિ. વેશ્યા હરિણી જ્યારે વીરદાસની ઉપર વિજય મેલવી શકી નહિ, એટલે તે વેશ્યા એ કપટ કરી વીરદાસના હાથમાંથી તેના નામની મુદ્રિકાકાઢી લીધી પછી

શ્રદ્ધાચર્ય પ્રભાવ.

૨૯૩

તેણીએ વિરક્ત ભાવ દર્શાવ્યો અને વીરદાસ ત્યાંથી છુટી પોતાના પટલવનમાં આવ્યો.

વીરદાસના આવાસમાં એક સુંદર સ્ત્રી રહે છે, એ વાત હરિણીના જાણવામાં આવી હતી. તેથી હરિણી કોઈપણ યુક્તિ થી તેને હરણ કરવાની ઇચ્છા રાખતી હતી. જો તે રમણી પોતાના તાળામાં આવે તો તેણીને એક શ્રૃંગારનું ઉત્તમ સાધન થઈ પડે આવી કુધારણા તે હરિણીનાં હૃદયમાં રહેલી હતા.

એક વખતે વીરદાસ વેપાર ગઈ ઉતારાની યાકેર ગએલ તે અવસર જાણી હરિણીએ દાસીને કહ્યું કે, આ મુદ્રિકાની એંધાણી આપી તું શેઠને ઉતારેથી તે સુંદર સ્ત્રીને લઈ આવ્ય. પોતાની શેઠાણીની અજ્ઞાથી તે ચતુરદાસી નર્મદાસુંદરીની પાસે આવી અને કહ્યું કે, વીરદાસ શેઠ અમારે ઘર બેઠા છે અને તમને ત્યાં બોલાવે છે. જુઓ આ મુદ્રિકાની એંધાણી આપેલી છે. નર્મદા સુંદરી પોતાના કાકાની નામાંકિત મુદ્રિકા જોઈ નિઃશંક પથે દાસીની સાથે આવી. દાસી તેણીને વેશ્યાના ઘરમાં લઈ ગઈ. ત્યાં વેશ્યાએ તેને પોતાના એક શુભગૃહમાં સંતાડી રાખી.

અપૂર્ણ.

વર્તમાન સમાચાર.

વિદ્યાભ્યાસને માટે પ્રખ્યાતી પામેલા કચ્છ કોડાય ગામમાં સુનિ મહારાજ શ્રી હંસ વિજયજી સાહેબ તથા પંચાસજી શ્રી સંપદ વિજયજી આદી મુનિરાજ પધાર્યા હતા. આ ગામમાં જે જનાલય ઉપરાંત એક શિખરબંધ પાષાણનું જ્ઞાન મંદિર છે, તથા જીજ જે મોટા જ્ઞાન લંકારો છે. તેમાં

૨૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ એક ભંડાર તો વિવિધ રંગના આરસ પાપાણના કપાટોથી સુશોભિત થયેલો છે. તેમજ જૈનશાળા, કન્યાશાળા, તથા પર-ગામથી વિદ્યાર્થ્યાસ માટે આવનારી જૈન બાનુઓ માટે ખોડીંગ સહિત એક શ્રાવિકાશાળા પણ અહીંયા છે. જેવી રીતની જ્ઞાન પુસ્તકોની સાર સંભાળ અને જ્ઞાન ભક્તિ અહીં દેખવામાં આવે છે. તેવી અન્યસ્થલે આખા હિંદુસ્તાનમાં જવલેજ આપણે જોઈ શકીશું. અહીં હમેશ દેરાશરની માફક ગણધરાદિ સુશ્રિત આર્હત વાણીના પુસ્તકોની ધૂપ પૂજા પૂર્વક સ્તુતિ સ્તોત્ર સ્તવનાદિથી ભક્તિ થાય છે. યદ્યપિ આવી રીતે ઊન્નતિના શિખર ઉપર આ ક્ષેત્ર ચડેલું છે. તોપણ ખામીઓ ઘણી છે, અહીંના ત્રણ ભંડારની ટીપ જૂના જમાનાને અનુસરતી છે, તે નવી ઢગપર અંથ કારોનાં નામ વિગેરેથી ભુષિત થવી જોઈએ.—

પઠિત વર્ગમાં પણ કેટલાએક સ્ત્રી પુરૂષો મનભેદને લઈ પ્રાચીન દેરાસરને અવિધિ ચૈત્ય ગણી ત્યાં દર્શન કરવા જવું પસંદ કરતા નથી, અને તેઓ થોડા વર્ષો ઉપર બનેલા નવીન દેરાસરમાં જાય છે.

અપઠિત પુરૂષનો મોટો ભાગ ખેડુત વર્ગ છે, તેઓ માંહેલા કેટલાક તો કોઈપણ દેરાસરે દર્શન કરતા નથી. કારણકે તે આપણા શ્રાવક ભાઈઓને હજી લઈને અને શ્રાવિકાઓને પોતાનાં બાળ બચ્ચાં સાથે ખલે કોદાળો મૂકી ક્ષેત્રમાં જવું પડે છે. તે બિચારો ખેડુત વર્ગ સત્કારના પહોરમાં ઉડી માથે રાટલા મુકી સિમમાં જાય છે. તે વર્ગની દયાજનક એવી સ્થિતિ છે કે, તેઓ ગળે ચાંદા પહેલા જખની લોહી લુહાણ થયેલા બલકોને ગાડે તથા હજીમાં કે પાણીના કોસ ખેંચવામાં જોડતાં જરા પણ ઝાંઝકો ખાતા નથી, તે જોઈને દયાળુ સાધુ સાધવી વર્ગના હૃદયમાં કમકમાટી ઉઠે છે, તેવો જુલમ એક કૌડાયમાંજ છે એમ નહિ, આ કચ્છ દેશમાં ઘણા ખરા સ્થલે ખેલોના આ હાલ છે. તે

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૫

ધીંધારા મુંગા પ્રાર્થુઓની દાદ કોણ સાંભળે, એટલાજ માટે મુનિ મહારાજ હંસ વિજયજી સાહેબ વારંવાર જૈનપત્રોમાં લેખ આપી પોકાર ઉઠાવે છે, આ જાળતનો રાજસભાથી જાંદોળસ્ત માટે પગલા ભરવાના મીઠા અમરચંદ પી. પરમારે મુનિ મહારાજના પત્રમાં સ્વીકાર કર્યો હતો, પરંતુ તે વિષે હજી કંઈપણ પગલા ભરવામાં આવ્યાં હોય એમ લાગતું નથી. અરે ! અહીંનો અપઠિત વર્ગજ આવો છે, એમ ન સમજવું પઠિત વર્ગમાંથી પણ કેટલાએક જેતીવાડી કરે છે. જેડુત વર્ગમાં વાંચી વિદ્યજનો પણ બહુ કમ વિચાર હોય છે. તેમની સ્ત્રીઓ રૂતુ ધર્મ પણ કવચિતજ પાળે છે, તેથી બીજી સુશીલ સ્ત્રીઓનો સ્પર્શ કરી આલડછેટ કરી મુકે છે. તેથી દેવગુરૂ અને જ્ઞાનની મોટી આશાતના થાય છે, અલગત આવા કુરીમાજને તદ્દન બંધકરવા ન્યાતથી જાંદોળસ્ત થવાની જરૂર છે. કચ્છ દેશની અંદર કોડાયનો શ્રાવક વર્ગ આખ્યાન શ્રવણ કરવામાં ઘણા ઉત્સાહ ભર્યો લાગ લે છે, મુનિ મહારાજના આખ્યાનની અસર થતાં કેટલાએક ભાવિક સદગૃહસ્થોએ દેવ પૂજા કરવાનો તથા દર્શન કરવાનો નિયમ લીધો છે, અને સાથે રાત્રી લોજનાદિકનો પણ ત્યાગ કર્યો છે.—

તે ઉપરાંત કોડાય ગામના જખમી બેલોની દવા કરવાનો અહીંની પાંજરાપોળ તરફથી સ્તુત્ય ઠરાવ કર્યો છે. આવી રીતે કચ્છના સર્વ ગામોવાળા ઠરાવ કરે તો કેટલો મોટો લાભ થાય, અને તે અવાચક પ્રાર્થુઓનો કેટલો મોટો આશિર્વાદ મળે તે સુર સજ્જનો સહેજ સમજી શકે તેમ છે, આ ઠરાવ ઉપરાંત અહીંના દેરાસરની નવ પુતળીઓને સુધારી લેવામાં આવી છે, અહીંનો તથા રાયજી ગામનો દાખલો લઈ મુદ્રા તથા ભદ્રેશ્વરદેવલોના કાર્યભારીઓએ બીલત્ત પુતળાંને સુધારવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

૨૬૬

માતમાનંદ પ્રકાશ.

અમારા જાણવામાં ખાસ જારીકીથી જોનાર તરફથી આજ્યું છે કે, આજ્યુંમાં પણ આવાં બિલતસ ચિત્રો સૂક્ષ્મ આકારમાં કોતરેલાની લાઈન છે. જે આમ હોય તો લાગતા વળગતાઓએ જારીકીથી તપાસ કરી તેનો તાબડોળ સુધારો કરવો જોઈએ. કારણ કે આવા નામાંકિત દેરોમાં ખરાબ ચિત્રો કે કોતરકામ હોય તો તેની ખોટી અસર ખીજના દિવમાં સચોટ બેસી જાય છે, જૈન દેવળોમાં વૈરાગ્ય જનક કે ભક્તિ દર્શક ચિત્રો હોવા જોઈએ.

કોઠાયથી વિહાર કરી મહારાજ સાહેબ નાગલપુર થઈ કચ્છ માંડવી પધાર્યા છે, તેમનું ચોમાસું કચ્છ માંડવીના દરિયા કાંઠે તારઓપ્રીસની પાસેના મકાનમાં થનાર હોવાથી તેમનું પધારડું દાદાવાડી થતાં પ્રાતઃકાળથી માંડવીના ઉત્પાલી ગૃહસ્થો સારેયું તૈયાર કરવા મગ્યા હતા, તેઓ જડા ઠાડમાંથી વસાલકારમાં સજ્જ થઈ સામા ગયા હતા, શહેરમાં નવ વાગ્યાના સુમારે દળદળા ભર્યો તેમનો પ્રવેશ થતાં દરેક રસ્તાઓમાં લોકોના ટોળાંનો ઠડ જોવા મળ્યો હતો, તેમની સુખમુદ્રા જોઈ જૈનવર્ગ ઉપરાંત ક્ષત્રી બ્રાહ્મણ અને ભાટીયા લોકો જમકાર કરતાં નજરે આવતા હતા. દશ વાગતાના સુમારે વરઘોડો શહેર બહાર નીકળ્યો હતો, ત્યાં દરિયા કાંઠા ઉપર આવેલા શ્રી અણ્ણતનાથજી મહારાજના શિખર બાંધ દેરાસરમાં દર્શન કરી મહારાજ શીખે ઉપાશ્રયના સ્થાનપર પધારી શ્રી અણ્ણતનાથ સ્વામી અને સગર ચક્રવર્તીની ઉત્પત્તિનું વ્યાખ્યાન આજ્યું હતું. આ વ્યાખ્યાનમાં પ્રાત્યે હજાર શ્રોતા સ્ત્રીપુરુષોએ ભાગ લીધો હતો, સ્થાનકવાસી ભાઈઓ તથા અન્યદર્શનીયો પણ હાજર હતા અને છેવટે મુનિમહારાજની મીઠ વાણી સાંભળી સાકરની પ્રસાવના લેઈ શ્રોતાજનો વિદાય થયા હતા.